

РЕШЕНИЕ

№ 19242

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10932** по описа за **2025** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. В. И. от [населено място], Софийска област, срещу РЕШЕНИЕ от 08.07.2025г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 11^{-ти} състав по н.а.х. дело №8054/2025г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Поддържа, че първостепенният съд не е изяснил действителните факти от значение за случая като се е задоволил да възпроизведе описаното в Акта за установяване на административно нарушение (АУАН). Оспорва извода на административно-наказващия орган и на съда, че виновно е нарушил разпоредбите на чл.26, ал.2, т.1, б. „а“ от Закона за пътищата (ЗП). Намира за неправилно и съждението, че наложената му с Наказателното постановление (НП) санкция в размер на 3500 (три хиляди и петстотин) лева е справедлива. Моли съда да отмени обжалваното съдебно Решение по н.а.х. дело №8054/2025г. и по същество на спора да отмени и НП №9234/07.04.2025г. или евентуално да го измени като намали размера на наложената санкция до минималния, предвиден в Закона за пътищата.

Ответникът - НАЧАЛНИК на Отдел „Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ в Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), оспорва касационната жалба. В писмен отговор от 21.10.2025г. и чрез процесуалния си представител юрк. Г. Н. поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно

и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна или изменение. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура (СГП), дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №9234/07.04.2025г., издадено от началник Отдел „Оперативен контрол и контрол по републиканската пътна мрежа“ към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ в АПИ, на касатора А. В. И. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3 500 (три хиляди и петстотин) лева за нарушение по чл.26, ал.2, т.1, б.”а” предл. 2^{по} ЗП във вр. с чл.7, ал.1, т.4, б.”а“, т.3, б.”б“ и чл.8, ал.1 във вр. с чл.37, ал.1, т.1, предл. 1^{по} от Наредба №11/03.07.2001г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС (Наредба №11/2001г.)

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №9234/07.04.2025г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административно-наказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компроментират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП достатъчно конкретно са описани нарушението и обстоятелствата при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът А. И. е извършил вмененото му нарушение във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 11^{ти} състав: На 11.03.2025г. около 13³⁹ часа на Автомагистрала (АМ) „С.“, км 5⁺¹⁰⁰, с посока [населено място] - [населено място], А. И. управлявал и извършвал превоз на товари със съчленено пътно превозно средство (ППС) с пет оси – моторно превозно средство (МПС) с две оси марка „Скания“, модел Р 420 ЛА 4x2 МНА, с рег. [рег.номер на МПС] и полуремарке с три оси, с рег. [рег.номер на МПС]. При направеното в хода на проверката измерване с техническо средство – електронна везна за измерване на маса и поосово натоварване на ППС, било измерено натоварване на задвижващата – втора единична ос на ППС 15120 (петнадесет хиляди сто и двадесет) кг., при максимално допустимо натоварване на оста от 11 500 (единадесет хиляди и петстотин) кг. При измерено разстояние между осите 1.32 м., натоварването било 33705 (тридесет и три хиляди седемстотин и пет) кг. при максимално допустимо натоварване на оста – 24000 (двадесет и четири хиляди) кг. Установено било при проверката, че жалбоподателят няма издадено разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата, съгласно изискванията на чл.8, ал.1 от Наредба №11/2001г.

Съгласно чл.9, ал.4 ЗП АПИ въвежда забрани за обществено и специално ползване на отделни пътища за някои видове ППС, когато това е необходимо за осигуряване на безопасността на

движението. В чл.18, ал.1 ЗП е регламентирано, че специалното ползване на пътищата се осъществява с разрешение на собственика или на администрацията, управляваща пътя. Физическите и юридическите лица заплащат такси за специалното ползване на пътищата, освен когато в международен договор, по който РБългария е страна, е предвидено друго (чл.18, ал.2 ЗП). С нормата на чл.26, ал.2 ЗП са въведени императивни забрани за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение, включително в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия е забранено движението на извънгабаритни и тежки ППС (т.1, б. „а“). За нарушение на изрично установените забрани законът – чл.53 ЗП предвижда административно наказание „глоба“ в размер от 1000 (хиляда) до 5000 (пет хиляди) лева за физическите лица, нарушили разпоредбата на чл.26, ал.2 ЗП.

Условията и редът за движение на извънгабаритни и тежки ППС по пътищата, отворени за обществено ползване са регламентираны в Наредба №11/2001г.

В настоящия случай от доказателствата по делото безспорно се установява, че А. В. И. е физическо лице, което е извършило движение на тежко ППС и товар без разрешение на собственика или на администрацията, управляваща пътя. Като физическо лице, извършващо управлението на ППС по съответния път, А. В. И. носи отговорност, че нарушава забраната, произтичаща от цитираната разпоредба, тъй като не разполага с нужното разрешение от АПИ. Този извод се налага от наличието на две отделни административно-наказателни разпоредби, на основание на които се ангажира както отговорност на физическия извършител на дейността по т. 2 или на този, който е наредил извършването ѝ – чл.53 ЗП, така също и на съответното ЮЛ или ЕТ, на което на основание чл.54 ЗП се налага имуществена санкция за нарушения по чл.53 ЗП. Поради това, правилно е приложен чл.53 ал.1 т.2 ЗП, като е привлечен към административно-наказателна отговорност водачът на тежкото ППС.

Фактическото описание на деянието като извършване на дейност по движение на тежко ППС без разрешение на администрацията, управляваща пътя, изцяло съответства на съдържанието на правната разпоредба на чл.53 ал.1 т.2 от ЗП. При тези данни, съществуващи наред с безспорно установената липса на необходимото разрешение, касаторът е осъществил в качеството си на водач на тежко ППС /по смисъла на чл.7, ал.1, т.3, б.„б“ вр. чл.3, т.2 от Наредбата/ от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл.53 ал.1 т.2 от ЗП - като се има предвид не кумулативно даденото в Наредбата съотношение между извънгабаритни и тежки ППС, а алтернативно такова, то и посоченият състав на административно нарушение също предполага алтернативно предвидено съотношение между тези два вида ППС, т.е. деянието се явява извършено и при управление само на тежко ППС.

Разпоредбата на чл.26 ал.2 т.1 б.„а“ от ЗП, предвижда, че за дейности за специално ползване на пътищата без разрешения се забраняват в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. Действително, между думите „извънгабаритни“ и „тежки“ е поставен съюзът "и", но само от това не може да се направи извод, че действителната воля на законодателя е да забрани, без специално разрешение ползването на пътя от пътни превозни средства, които едновременно са извънгабаритни и тежки, но да позволи на извънгабаритни, които не са тежки и на тежките, които не са извънгабаритни да ползват пътищата без специално разрешение. Посоченото в разпоредбата изброяване не може да се възприеме като кумулативна предпоставка за действие на забраната, тъй като нейната основна цел е гарантиране на безопасността на всички участници в движението по републиканските пътища. Определянето на показателите по които се установява видът на ППС има за цел издаване на разрешение за специално ползване на пътищата, за да се извърши контрол на превозвания товар, чрез измервания и отчитане на стойностите над допустимите максимални размери на

превозното средство - ширина, дължина, височина и маса, за да се контролира движението на тежките и извънгабаритните ППС по пътищата отворени за обществено ползване. В този смисъл забраната важи както за ППС, което едновременно е извънгабаритно и тежко, така и за ППС, което е само тежко или само извънгабаритно и това е така, защото във всеки един от тези случаи съответното ППС, движейки се по републиканските пътища, отворени за обществено ползване, ще застраши останалите участници в движението, било поради надвишаване на допустимата маса или поради извънгабаритността си.

Предвиденото в чл.53, ал.1 ЗП административно наказание „глоба“ е в размер от 1000 лв. до 5000 лв. Въззивният съд правилно е приел, че наложената санкция е над средния размер съобразно с параметрите на претоварването (над 25% над разрешения максимум за влекача и над 40% - за полуремаркетото), въпреки съдържащите се в НП данни, че нарушението е извършено за първи път. При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение съставът на първоинстанционния съд не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които по смисъла на чл. 348 ал.1 т.2 във вр. ал.3 НПК във вр. чл.63 ЗАНН да съставляват основания за касиране на съдебния акт. В хода на съдебното следствие са били изяснени в пълнота спорните факти и обстоятелства и е разкрита обективната истина по смисъла на чл.13 НПК във вр. чл.84 ЗАНН. По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, 11 състав е ПРАВИЛНО на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК. При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 130 (сто и тридесет) лева, съответстващо на EUR 66.47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евро цента), на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав,

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ от 08.07.2025г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11^{-ти} състав по н.а.х. дело №8054/2025г.

ОСЪЖДА А. В. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“, представлявана от председателя на Управителния съвет, сумата EUR 66.47 (шестдесет и шест евро и четиридесет и седем евро цента) – разноски по к.а.х. дело №10932/2025г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.